

Старе захоплення на новий лад...

На сьогодні з загальною комп'ютеризацією люди почали все менш писати один одному звичайні паперові листи, надсилати напередодні свята вітальні листівки, бо — звичайно, — набагато легше надіслати мейл чи SMS. Що ж, це й справді сумно... Адже скільки людей відчують безмежну радість, коли отримують звичайну листівку! І ось одного разу сумно стало й одному португальцю, який обожнював надсилати і отримувати листи — так на світ з'явився посткросінг.

Посткросінг — це проект, створений для можливості отримання листівок з різних куточків світу. Все розпочалося вісім років тому, коли португальський студент Пауло Магальхаес нагадав нам, що пошта й марки ще не вимерли й здатні приносити користь. Він надіслав десятки листівок за випадковими адресами в різні міста... і незабаром почав отримувати відповіді! Люди ділились

своїми адресами, передаючи їх один одному, поки не утворилася ціла база, яка зараз зберігається на сайті www.postcrossing.com.

Коментуючи ідею проекту, який вже охопив майже увесь світ, Пауло пояснив: «Все почалось з того, що я захопився збиранням листівок і бажав отримувати їх якомога більше, причому з різних країн світу. І, як бачите, мені це вдалось. Я вражений,

що посткросінг став таким популярним проектом, і дуже радий, що люди знову почали активно писати «живі» листи. В нас вийшла справжня міжнародна дружба!»

Як це працює?

- учасник запитує у системи випадкову адресу іншого учасника і посилає йому листівку;
- коли адресат отримує листівку, той реєструє її в системі за допомогою ідентифікаційного коду, який повинен був вказати адресант;
- після того, як хоча б одна листівка учасника була зареєстрована, його адресу видається випадковим чином на запит іншого учасника, при цьому алгоритм видачі адрес спрямований на мінімізацію різниці між числом отриманих та відправлених листівок.

Цікаві факти

- статистика офіційного сайту свідчить, що сумарна відстань, що пройшли усі відправлені в рамках проекту листівки, складає більше 50 млрд. км, що в 330 разів перевищує відстань від Землі до Сонця;
- щогодини в світі надсилається в середньому 985 листівок;
- в дану мить в дорозі 378 тис. листівок;
- п'ятнадцятимільйонна листівка була зареєстрована 31 грудня 2012 року і відправлена з Німеччини до Італії.

Посткросінг — це не лише обмін листівками, а справжня нагода відкрити для себе світ або помандрувати іншими країнами, завести нових друзів, вивчити іноземну мову і просто дарувати та отримувати радість.

Отже, не час сидіти перед комп'ютером в соціальних мережах та коперсатись в електроній пошті! Хутчіш до найближчого відділення пошти — посткросери усього світу чекають вже саме на Вас!

«САКРАЛЬНА ГЕОГРАФІЯ І ФЕНОМЕН ПАЛОМНИЦТВА: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКІ, КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ, РЕЛІГІЄЗНАВЧІ АСПЕКТИ»

Філософський клуб ЗДІА чергове своє засідання, яке відбулося 29 березня 2013 року, присвятив темі: «Сакральна географія і феномен паломництва: соціально-філософські, культурологічні, релігієзнавчі аспекти».

Відкриваючи зібрання, завідувач кафедри філософії, професор В.С. Калюжний відзначив, що існуючий простір неоднорідний: є аморфний, неструктурований, а є сакральний (священний), що наділений таємничими, трансцендентними смислами і символами. І не утилітарне, споживацьке, а відповідальне побожне ставлення до сакрального простору сприятиме гармонійному етнокультурному буттю людини, спільноти.

Із доповіддю на цьому зібранні виступив Ю.Ю. Завгородній – к. філос. н., докторант Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України (м. Київ). Дослідник проаналізував кардинальні зміни уявлень про культурний ландшафт, що відбулися за час незалежності України, зазначаючи, що такі об'єкти, як Умань, Хортиця та Кам'яна могила – тепер сприймаються в євразійському контексті, бо інтерес до святинь є ключовим для всіх культурних країн світу. Ця тенденція повністю вписується в концепцію «просторового повороту», усвідомленому ще в 80-х р. Західною Європою і США, як зустрічі релігійних традицій, містико-езотеричних і мистецьких кіл, політичних проектів та академічної науки. Велику роль в цьому відіграли такі мислителі і науковці, як М. Реріх, Р. Генон, М. Еліаде, М. Бахтін, О. Лідов та ін.

На окрему увагу науковця заслуговує Хортиця. Вона є для дослідника «сакральним центром євразійського культурного простору».

Ю.Ю. Завгородній презентував і подарував книгу «Хортицький семінар: сакральна географія і феномен паломництва: вітчизняний і світовий контекст», яка стала результатом Хортицьких обходів, семінарів біля вогнища, які з часом розрослися до рівня міжнародних конференцій.

До збірки увійшли ма-теріали дослідників з трьох країн світу: України, Росії та Японії. Хортиця, на думку дослідника, завдяки сучасним археологічним дослідженням є не просто історичною пам'яткою запорізького козацтва, а острів-святилище, сакральний топос світової культури.

Активну участь у дискусії взяли присутні на засіданні представники влади, релігійних громад, а також, науковці та студенти ЗДІА. Гість зі Львова В. Хитрук в своєму виступі розкрив сакральний топос України в європейському, світовому контексті та подарував ФФК ЗДІА книгу «Золота булава. Духовний код Трипілья, України і Європи».

На засіданні клубу Макушинська Г.П. поздоровила Банаха В.А., одного із засновників Філософського клубу ЗДІА, з чудовим захистом докторської дисертації і побажала подальших успіхів в його творчій діяльності.

Голова ФФК ЗДІА

Ольга Лаврушко перемогла у фотоконкурсі ООН «По лесах»!

Цей конкурс проходив на позаминулому тижні у Стамбулі. На конкурс було подано понад 400 робіт молодих фотографів з 40 країн світу. Професійне журі відібрало шість найкращих лісових фотоетюдів. Були відібрані знімки, надіслані молодими людьми з Індонезії, а також роботи з Туреччини, Італії, Іспанії та України. Кожна світлина є розповіддю про красу лісу та його велике значення для життя на планеті.

СЕРЕД ПЕРЕМОЖЦІВ – НАША СТУДЕНТКА, МАГІСТР СПЕЦІАЛЬНОСТІ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКА ОЛЬГА ЛАВРУШКО.

Оля представила на фотоконкурс ООН світлинку під назвою «МОЄ УЛЮБЛЕНЕ МІСЦЕ». У своєму інтерв'ю студентка повідомила, що у неї навіть не було цифрового фотоапарата. Але це її не зупинило. Вона відправила на Перший міжнародний конкурс знімок, який зробила за допомогою фотоапарата, випущеного ще в колишньому Радянському Союзі в 1970-х роках.

«Я була дійсно здивована, коли отримала вітального листа, бо не можу назвати себе фотографом», – розповідає Ольга. А знімок-переможець був зроблений у лісі біля місця, де вона

любить їздити на велосипеді.

Як розповіла нам заступник декана ФФК Алла Анатоліївна Кузьменко, на факультеті навчаються лише талановиті, активні студенти, якими ми пишаємося, і Ольга Лаврушко – одна з них!

**Вітаємо тебе, Олю!
Так тримати!**

Відділ реклами та зв'язків з громадськістю ЗДІА